

Decyzja nr 2064/OE/2025

organ wydający Marszałek Województwa Śląskiego

na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 221) w związku z art. 3b ust. 1 oraz art. 3d ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (t.j. Dz.U. 2024 r. poz. 433).

Uznaję stanowisko XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z siedzibą w XXXXXXXXXXXXX reprezentowana przez radcę prawnego XXXXXXXXXXXXX zwanego dalej Stroną zawarte we wniosku z dnia 9 maja 2025 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów co do zakresu stosowania przepisu art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (dalej zwana: ustawą produktową), uwzględniając stan faktyczny przedstawiony we wniosku:

- **za prawidłowe** oraz wskazać w tym zakresie, iż Strona nie jest zobowiązana do pobrania opłaty o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej od przedsiębiorcy, który wykorzystuje kubki do nieodpłatnego wydawania napojów osobom trzecim,
- **za prawidłowe** oraz wskazać w tym zakresie, iż Strona nie jest zobowiązana do pobrania opłaty o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej od przedsiębiorcy, który wykorzystuje kubki na potrzeby wewnętrzne,
- **za prawidłowe** oraz wskazać w tym zakresie, iż Strona nie jest zobowiązana do pobrania opłaty o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej od przedsiębiorcy, który wykorzystuje kubki na potrzeby własne – swoim pracownikom,

- **za prawidłowe** oraz wskazać w tym zakresie, iż Strona nie jest zobowiązana do pobrania opłaty o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej od przedsiębiorcy, który wydaje kubki osobom trzecim w ramach programów lojalnościowych,
 - **za prawidłowe** oraz wskazać w tym zakresie, iż Strona nie jest zobowiązana do pobrania opłaty o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej od zutilizowanych, uszkodzonych i zniszczonych opakowań, które nie były przedmiotem wydania na rzecz konsumentów (użytkowników końcowych),
-

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 9 maja 2025 r., Strona, zwróciła się do Marszałka Województwa Śląskiego o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez Stronę daniny publicznej w postaci opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej zwana dalej opłata SUP.

Zgodnie z art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Przez organ właściwy należy tu rozumieć podmiot egzekwujący obowiązek określony w tych przepisach. Należy podkreślić, że na podstawie art. 3d i art. 25 ust. 2 ustawy produktowej w przypadku w przypadku jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomicznej lub urządzenia vendingowego właściwym do wydania interpretacji indywidualnej dot. opłaty SUP jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce pobrania opłaty SUP. Strona dopełniła wymagań dla wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej jakie wynikają z art. 34 ust. 1, 3, 4, 6 ustawy Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 221).

Przedstawiony przez Stronę stan/faktyczny/ przedstawia się, jak poniżej.

Strona jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS XXXXXXXXXXXX, NIP XXXXXXXXXXX z siedzibą w XXXXXXXX. Strona prowadzi działalność produkcyjną jednorazowych kubków wykonanych w całości lub w części z tworzywa sztucznego. Strona sprzedaje kubki swojemu klientowi będącemu przedsiębiorcą prowadzącym sieć kawiarni z lokalami usługowymi. Strona wskazała we wniosku, że nie jest przedsiębiorcą prowadzącym jednostkę handlu detalicznego, hurtowego lub jednostkę gastronomiczną.

Uzasadnienie prawne w świetle przedstawionego przez Stronę stanu faktycznego.

- zgodnie z art. 2 pkt 8b ustawy produktowej, opakowaniu - rozumie się przez to opakowanie w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o

gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658 i 1852);

- zgodnie z art. 2 pkt 9b ustawy produktowej, pod pojęciem przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1380/2013”, w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;
- zgodnie z art. 2 pkt 9c litera b ustawy produktowej, produktach rozumie się przez to produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załącznikach nr 6-10 do tej ustawy;
- zgodnie z art. 2 pkt 9e ustawy produktowej, pod pojęciem produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego - rozumie się przez to produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;
- zgodnie z art. 2 pkt 11ac ustawy produktowej, pod pojęciem użytkownik końcowy - rozumie się przez to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży;
- zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy produktowej, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą";
- zgodnie z art. 3d ustawy produktowej, przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b

ust. 1 i 2, wnoszą pobraną opłatę na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana;

- zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy produktowej, w przypadku jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomicznej lub urządzenia vendingowego właściwym marszałkiem województwa jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce pobrania opłaty .

Zgodnie z przedstawionym pierwszym stanem faktycznym, gdzie Strona jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w postaci produkcji kubków, które sprzedaje swojemu klientowi - Przedsiębiorcy powzięła w wątpliwość czy z uwagi na to, że klient Strony wykorzystuje kubki w działalności promocyjnej (prezentacja nowych produktów, pozyskiwanie nowych klientów wzmacnianie swojego wizerunku) będzie uznany za użytkownika końcowego od którego należy pobrać opłatę o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej zwanej dalej opłatą SUP.

W pierwszej kolejności należy ustalić czy Strona spełnia warunki określone w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej tj.:

- prowadzi jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną,
- oferuje w tych jednostkach produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty ,
- oferuje te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach użytkownikowi końcowemu.

W przedstawionym stanie faktycznym Strona nie spełnia warunku 1 i 2 ponieważ nie prowadzi jednostek o których mowa w tym przepisie a tym samym nie może oferować w nich produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego tj. kubków.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, że nie zachodzą wszystkie warunki określone w tym przepisie i tym samym Strona przedstawiła **prawidłowe** stanowisko i nie jest zobowiązana do pobierania opłaty SUP od Przedsiębiorcy.

Strona również wyciągnęła prawidłowe wnioski wskazując, że gdyby była jednostka handlową to nie powinna pobrać opłaty SUP od Przedsiębiorcy ponieważ to na Przedsiębiorcy ciążyłby obowiązek pobrania opłaty SUP w ramach akcji promocyjnej w tym wypadku Przedsiębiorca nie jest użytkownikiem końcowym.

Zgodnie z przedstawionym drugim stanem faktycznym w którym Strona sprzedaje kubki Przedsiębiorcy na użytek wewnętrzny (celach technicznych), gdzie kubki nie są dalej oferowane osobom trzecim ponieważ Przedsiębiorca wykorzystuje je do własnych potrzeb, Strona przedstawiła **prawidłowe** stanowisko i nie jest zobowiązana do pobierania opłaty SUP od Przedsiębiorcy z tego samego powodu co wskazano w stanie pierwszym.

Strona jednakże wyciągnęła nieprawidłowe wnioski wskazując, że Strona gdyby była jednostka handlową nie powinna pobrać od Przedsiębiorcy opłaty SUP za sprzedane

mu kubki ponieważ Przedsiębiorca nie oferuje użytkownikowi końcowemu tych kubków. Marszałek Województwa Śląskiego wskazuje, że użyty przez Stronę argument, że opłatę tę można pobrać, wówczas jeżeli zostanie ona zaoferowana klientowi Przedsiębiorcy (np. klientowi kawiarni nabywającemu kawę na wynos) w celu zniechęcenia użytkownika końcowego do korzystania z kubków jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego i poszukania alternatywnego opakowania, należy zastosować do każdego w tym również do Przedsiębiorcy, który używa kubków do celów technicznych. Użytkownikiem końcowym zgodnie z art. 2 pkt 11ac) ustawy produktowej jest podmiot, a więc każdy nabywający produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego w celu wykorzystania go na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Zgodnie z przedstawionym trzecim stanem faktycznym w którym Strona sprzedaje Przedsiębiorcy na użytek wewnętrzny (używane przez pracowników Przedsiębiorcy), gdzie kubki nie są dalej oferowane osobom trzecim, Strona przedstawiła **prawidłowe** stanowisko i nie jest zobowiązana do pobierania opłaty SUP od Przedsiębiorcy z tego samego powodu co wskazano w stanie pierwszym.

Strona jednakże wyciągnęła nieprawidłowe wnioski wskazując, że Strona gdyby była jednostka handlową nie powinna pobrać od Przedsiębiorcy opłaty SUP za sprzedane mu kubki ponieważ Przedsiębiorca wykorzystuje je dla celów wewnętrznych tzn. pracownicy Przedsiębiorcy z nich korzystają, a więc to oni są użytkownikami końcowymi.

Marszałek Województwa Śląskiego wskazuje, że Przedsiębiorcę należy traktować dokładnie tak samo jak każdego innego użytkownika końcowego jeżeli jest on podmiotem nabywającym produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego w celu wykorzystania go na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Zgodnie z przedstawionym czwartym stanem faktycznym w którym Strona sprzedaje Przedsiębiorcy w celu wydania kubków osobom trzecim (programy lojalnościowe), Strona przedstawiła **prawidłowe** stanowisko i nie jest zobowiązana do pobierania opłaty SUP od Przedsiębiorcy z tego samego powodu co wskazano w stanie pierwszym. Strona również wyciągnęła prawidłowe wnioski wskazując, że to na Przedsiębiorcy ciąży obowiązek pobrania opłaty SUP w ramach programów lojalnościowych w tym wypadku Przedsiębiorca nie jest użytkownikiem końcowym.

Zgodnie z przedstawionym piątym stanem faktycznym w którym Strona sprzedaje kubki Przedsiębiorcy (uszkodzenie kubków), gdzie kubki nie są dalej oferowane osobom trzecim ponieważ uległy uszkodzeniu, Strona przedstawiła **prawidłowe** stanowisko i nie jest zobowiązana do pobierania opłaty SUP od Przedsiębiorcy z tego samego powodu co wskazano w stanie pierwszym.

Marszałek Województwa Śląskiego wskazuje, że jeżeli przyjąć Stronę za jednostkę handlową należy rozpatrzyć tu dwa warianty.

W pierwszym wariantcie jeżeli Przedsiębiorca zakupi kubki jako użytkownik końcowy co zostało przedstawione w stanie faktycznym drugim i trzecim wówczas od Przedsiębiorcy należy pobrać opłatę SUP. Sytuacja w której kubki zostaną uszkodzone nie może być powodem dla którego nie należy pobrać od Przedsiębiorcy opłaty SUP. Uszkodzenie

kubków jest zdarzeniem przyszłym i losowym i nie może być w tym wypadku brane pod uwagę.

Natomiast w przypadku wariantu drugiego gdzie Przedsiębiorca nie jest użytkownikiem końcowym i to on jest zobowiązany do pobrania opłaty SUP oferując użytkownikom końcowym kubki, Strona przedstawiła prawidłowe stanowisko w tej sprawie, że od uszkodzonych kubków nie zostanie pobrana opłata SUP.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu/stanów faktycznego przedstawionego przez Stronę i stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 775).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.

Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a).

Z up. Marszałka Województwa Śląskiego
Grażyna Lipnicka
Zastępca Dyrektora Departamentu Ochrony
Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych
/ - podpisane cyfrowo/

Otrzymują:

1. XX

Do wiadomości:

1. Kancelaria Zarządu - Biuro Zarządu
2. a/a (EZD)